



## MOCIÓ QUE PRESENTA CARLES BONAVENTURA I CABANES (REGIDOR NO ADSCRIT) PERQUÈ L'AJUNTAMENT DE GIRONA DESTINI UN ESPAI DE LA CIUTAT A LA MEMÒRIA DE SALVADOR PUIG ANTICH

M. Glòria Gou Clavera

### EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Salvador Puig Antich (Barcelona, 30 de maig del 1948 - 2 de març del 1974) va ser un anarquista català que va estar actiu políticament durant els anys seixanta i començaments dels setanta del segle passat. Va morir executat pel règim franquista després de ser jutjat per un Tribunal Militar, que el va condemnar com a culpable de la mort del sotsinspector Francisco Anguas Barragán a Barcelona, en un judici ple d'irregularitats i en un moment en què el règim volia venjança per la mort en atemptat, pocs mesos abans, de l'almirall Carrero Blanco.

Els episodis del maig francès del 1968 van influir molt en Puig Antich perquè en un determinat moment decidís fer el pas a la lluita política. La seva primera militància va ser a Comissions Obreres i va formar part de la Comissió d'Estudiants de l'Institut Maragall. Des d'un punt de vista ideològic va anar evolucionant cap a posicions anarquistes, les quals refusen tot tipus de dirigisme i jerarquia dintre de les organitzacions polítiques i sindicals en la lluita del poble treballador pel seu alliberament. Puig Antich va començar a estudiar ciències econòmiques, però les va deixar perquè no li agradava el seu caràcter ultramatematicista.

Un cop va acabar el servei militar, que va fer a Eivissa, es va incorporar a una nova organització política de caràcter anarquista, el MIL (Moviment Ibèric d'Alliberament), dins el qual es va integrar a la branca armada. En aquesta etapa va participar, fent de xofer, en les accions d'aquest grup, que bàsicament consistien en atracaments a entitats bancàries. El botí que n'obtenien es destinava a finançar les publicacions clandestines del grup, a ajudar els vaguistes i els obrers detinguts i a altres activitats reivindicatives. Puig Antich i els seus companys de lluita es movien amb facilitat en aquest món de l'activisme clandestí i sovint travessaven la frontera per anar a Occitània, on es relacionaven amb antics membres de la CNT.

L'agost del 1973 es van reunir a l'Estat francès per celebrar el congrés d'autodissolució del MIL. El mes següent, després d'un atracament en una oficina de La Caixa a Bellver de Cerdanya, va començar una forta ofensiva policial contra els militants d'aquesta organització. Primer van ser detinguts Oriol Solé Sugranyes i Josep Lluís Pons Llobet, i, a continuació, Santi Soler, el qual va ser detingut, interrogat i torturat. Soler va acabar confessant els llocs de trobada clandestina dels seus companys, i ell mateix va ser utilitzat de parany per la policia de la brigada politicosocial per poder detenir Xavier Garriga i Salvador Puig Antich. Aquesta operació policial va ser minuciosament preparada i es va portar a terme el 25 de setembre del 1973, a la cantonada entre els carrers Girona i Consell de Cent de Barcelona. Els dos anarquistes van ser detinguts davant d'un bar anomenat Funicular, on s'havien de trobar amb Santi Soler; Jean Marc Rouillan va poder fugir i, tot seguit, al portal del número 70 del carrer Girona, on els policies van fer entrar els dos detinguts per raons desconegudes, hi va haver un tiroteig entre els agents i els activistes, a conseqüència del qual Puig Antich va quedà ferit i el policia Francisco Anguas Barragán va acabar mort en unes circumstàncies molt confuses.

De resultes d'aquests fets, Puig Antich va ser acusat de ser l'autor dels trets que van causar la mort de l'agent i va ser jutjat en consell de guerra. Finalment va ser condemnat a mort per un règim que agonitzava i que volia morir matant. La mobilització per evitar-ne execució va ser espontània i amb alguns actes contundents. El Comitè de Solidaritat Pro Presos del MIL de Barcelona va trigar a crear-se, però va tenir ressò, tot i les limitacions que hi havia, sobretot pel que fa a la llibertat d'expressió, durant la dictadura. A tot Europa la reacció va ser immediata: el diari *Libération* va ser el primer de donar la veu d'alerta i el primer comitè de solidaritat va néixer gràcies al grup vinculat al Frente Libertario. Es van organitzar mobilitzacions per demanar la commutació de la pena capital, però el dictador Franco es va negar a concedir l'indult.

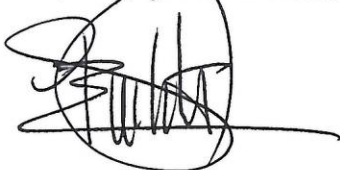
Per tant, Salvador Puig Antich, de 25 anys, va ser executat amb pel sistema anomenat del garrot vil en una cel·la de la presó Model de Barcelona el 2 de març del 1974 a les 9.40 hores del matí. El seu cos està enterrat en un nínxol al cementiri de Montjuïc.

El desembre de l'any passat una de les germanes de Puig Antich va declarar davant la justícia argentina, on es va querellar contra el firmant de la condemna a mort de Salvador Puig Antich, José Utrera Molina, entre d'altres. L'escriptor i periodista Jordi Panyella ha escrit un llibre titulat *Salvador Puig Antich, cas obert* (Angle Editorial, 2014) que, a partir de nous testimonis, mostra les irregularitats del judici de Puig Antich i revela que el sumari va ser alterat perquè es van fer desaparèixer proves clau que podrien haver evitat la pena de mort. Tot i això, el Tribunal Suprem espanyol, com en altres casos de judicis comesos durant el franquisme, es mostra contrari a revisar el procés.



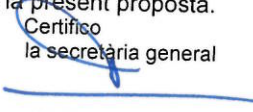
Tenint en compte la transcendència històrica d'aquests fets i que el mes de març passat es van commemorar els 40 anys de l'execució de Salvador Puig Antich, proposem al plenari de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents **ACORDS**:

- 1.- Que l'Ajuntament de Girona posi el nom de Salvador Puig Antich a un espai de la ciutat amb l'objectiu d'honorar la seva memòria i recordar la seva lluita contra el règim franquista.
- 2.- Que l'Ajuntament de Girona organitzi un acte institucional d'inauguració d'aquest espai amb el nom de Salvador Puig Antich, al qual convidi els seus familiars i amics.

Girona, 14 de juliol del 2014



**Carles Bonaventura i Cabanes**  
Regidor no adscrit (Reagrupament Independentista)

 Ajuntament de Girona  
DILIGÈNCIA: Per fer constar que el Ple de la Corporació, en sessió ordinària del dia 14 de juliol de 2014, es va deixar sobre la taula la present proposta.  
L'alcalde  Carles Puigdemont Casamajó  
Certifico  la secretària general  
M. Glòria Gou Clavera